

Милош Марков

markov.milos@gmail.com

О историји човека и пореклу језика

Четвороношке смо
Љубав објашњавали крзном уловине
Живот млеком
Глад месом.

Пре него што смо се усправили.

Љубав смо означавали дугачким цичањем
Живот дубоким урликом
Глад испрекиданом вриском.

Векови су пролазили
и кичме усправљале.

Цичање је постало љубав
Урлик је постао живот
Вриска глад.

Створили смо први језик.

И негде око 3400. године пре нове ере
Љубав смо почели да пишемо косом цртом
Живот кругом
Глад тачкама.

Историја се родила.

Могли смо да напишемо
колико волимо
како живимо
шта радимо.

Крајем деветнаестог века
влага људског говора као
да је могла да се осети у уху слушаоца.

Изумели смо телефон.

Некоме ко није крај нас
могли смо да кажемо
колико их волимо
како живимо
шта радимо.

Крајем двадесетог и почетком
двадесет и првог века
Можемо да видимо и скоро да опипамо
људско тело на екрану модерних уређаја.
Изумели смо напредне технолошке уређаје.

Људи могу да комуницирају
ма колико год били удаљени.
Можемо да покажемо
колико се волимо
како живимо
шта радимо.

Ипак, историја није успела да разграничи
крзнено немо четвороношко створење
и модерног технички напредног човека.
Било да човек улази
у празну пећину или
празан модеран стан на трећем спрату
са собом носи исти страх од усамљености.